

پوشش فیلسوفانه شاعران ایرانی از نگاه جهانگرد آلمانی

۱ خرداد ۱۳۹۶ ساعت ۱۷:۵۸

شعر و شاعری از دیرباز ریشه عمیقی در تاریخ ایران داشته است؛ به گونه ای ایران مهد شاعران نامداری در دوره های تاریخی مختلف بوده است و در طول تاریخ معاصر ایران، همواره شعر به ویژه شعر سیاسی به عنوان یک نماد اراده عمومی در کنار تحولات سیاسی و اجتماعی ایفای نقش کرده است.

کافه تاریخ- کافه هنر

شعر و شاعری از دیرباز ریشه عمیقی در تاریخ ایران داشته است؛ به گونه ای ایران مهد شاعران نامداری در دوره های تاریخی مختلف بوده است و در طول تاریخ معاصر ایران، همواره شعر به ویژه شعر سیاسی به عنوان یک نماد اراده عمومی در کنار تحولات سیاسی و اجتماعی ایفای نقش کرده است. اولناریوس جهانگرد آلمانی درباره شعر و شاعر ایرانی در میان ایرانیان که این گونه ادبی و هنری بر رفتار اجتماعی ایرانیان گذاشته است اینگونه میگوید: «شعر آنچنان اهمیتی نزد ایرانیان دارد که می توانم بگویم هیچ ملتی از این جهت به پای آنان نمی رسد. شعرا در همه جا هستند حتی جنگ. اشعار جالب و متفکرانه خود را نه تنها همراه دارند؛ بلکه تمام آن را به حافظه خود نیز سپرده اند و در ضیافت افراد سرشناس و همچنین در میداين و میخانه ها و جاهای دیگر برای سایرین میخوانند و از این رهگذر امرار معاش میکنند. اغلب بزرگان شاعران را به محافل خود دعوت می کنند تا موجبات سرگرمی و شادی آنان و میهمانانشان فراهم شود. شاه و خوانین شعرای مخصوص خود را دارند که با حضور در اماکن و گذرهای عمومی خود را کوچک نمی کنند؛ بلکه همواره در خانه میمانند و کوشش می کنند تا با خلق مضامین نو سبب شادی و رضایت ارباب خود شوند و چنانچه در این کار کامیاب گردند صله و جایزه فراوان دریافت می کنند. شاعران را میتوان با لباس مخصوصشان از دیگران تشخیص داد. آنها مانند فیلسوفها کت سفید جلو باز با آستینهای پهن و گشاد به تن دارند. توپره ای به کمر بسته اند که در آنها کتابها؛ کاغذ و قلمدان خود را گذاشته اند تا بتوانند هنگام تقاضای مردم اشعار و آثار خود را بنویسند و در اختیار آنان قرار دهند.

منبع:

آدام اولناریوس، سفرنامه آدام اولناریوس: ایران عصر صفوی از نگاه یک آلمانی، ترجمه احمد بهپور، تهران، ابتکار نو، ۱۳۸۵، ص

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۳۵۸۶۴/پوشش-فيلسوفانه-شاعران-ايراني-نگاه-آلماني-جهانگرد>